

Személyi segélyhívó

Szűcs László okl. vill. üzemmérnök, neonszl@tolna.net

Az előző cikkemben (2012/11. sz.) egy olyan berendezés került bemutatásra, amely egy hagyományos riasztóval összekötve, a riasztás mobiltelefonunkra fut be. Ebben a cikkben egy olyan felhasználási lehetőséget mutatok be, ahol a hívómű, egy 434 MHz-en működő vevővel összekötve személyi segélyhívóvá alakul át. Nagyon sok családban van olyan helyzet, hogy az önmagukat még ellátni képes nagyszülők, déd-szülők a családjuktól távol élnek és a hozzátartozók a távolság miatt csak korlátozott mértékben képesek gondoskodni róluk. Ha valamilyen okból nem kívánják igénybe venni a ma már szinte minden városban működő riasztási rendszert, akkor készíthetünk egy olyan berendezést, azaz egy személyi segélyhívót, melynek segítségével a hozzátartozóink pl. rosszullet esetén segítséget kérhetnek. Egy ilyen berendezés a családukban is működik, egyszer már szükség volt rá...

A személyi segélyhívó használatának egyik fontos feltétele az, hogy a telefonunknak állandóan bekapcsolva kell lennie. A másik fontos feltétel, hogy ismerjük a helyi körülményeket – pl. orvos, mentők, rendőrség telefonszámait –, hogy riasztás esetén intézkedni tudjunk.

Még egy nagyon fontos dolog, amiről beszélnünk kell. Nem telik el egy hét anélkül, hogy a médiában nem hallanánk arról, hogy az egyedülálló idős embereket rablótámadás éri, amely nem egyszer halállal végződik. A megtámadott embereknek már nincs arra idejük, hogy segítséget kérjenek telefonon. Talán annyi lélekjelenlétük még lenne, hogy egy segélyhívó gombot megnyomjanak. Az már egy má-

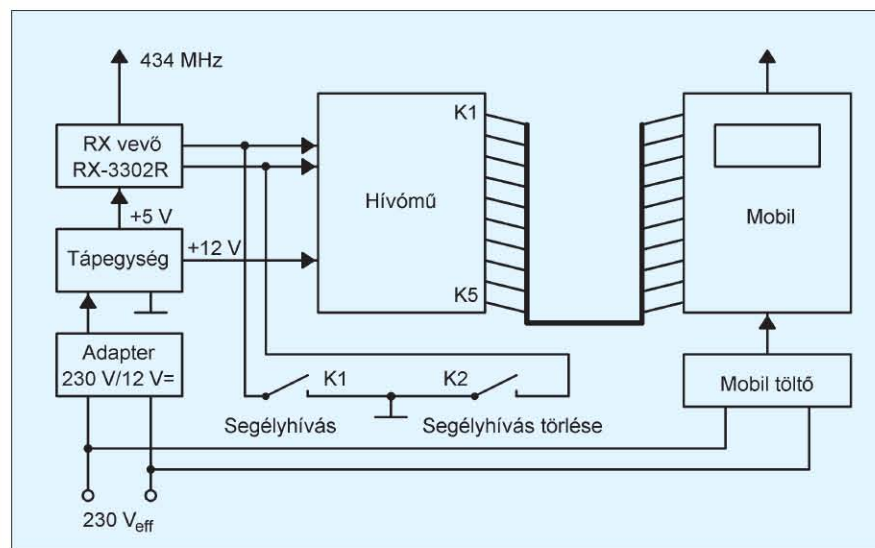
sik dolog, hogy a segélyhívástól mennyi idő telik el, míg megérkezik a segítség. Ha ezeket az idős embereket egy ilyen vagy hasonló berendezéssel látnák el – ha van térerő –, véleményem szerint a betörések száma alaposan csökkenne. Jelen esetben a riasztásnak a körzeti megbízott vagy a Rendőrség telefonszámára kellene befutnia. A telefonszám alapján pedig azonosítani tudják a helyszínt és intézkedhetnek.

A személyi segélyhívó működése

A segélyhívó tömbvázlata az 1. ábrán látható. A hívómű és a mobiltelefon működése a korábbi cikkemből már ismert. A hívó-

műhöz egy 434 MHz-en működő RF-vevő csatlakozik. Az RF-vevőhöz tartozik egy kétgombos távvezérlő adó, melyet szalagon nyakban vagy zsebben hordhat az a személy, aki használja ezt a rendszert. Az RF-vevő több távvezérlő adóval is együtt tud működni, így a család minden tagja rendelkezhet védelemmel. A segélyhívót egy dobozba kell beépíteni. A dobozra két nyomógombot kell felszerelni, az egyik a segélyhívásé, a másik pedig a hívás törlésére szolgál. Az RF-vevőt egy 17 cm hosszúságú antennával lássuk el. Antenna esetén a lakás bármely pontjából, az udvarból, a kertből, az utcáról stb. biztonsággal lehet riasztani. Antenna használata esetén az adóvevő távolsága meghaladhatja a 30 métert is. A segélyhívót a lakásban olyan helyre kell szerelnünk, ahol biztonsággal elérhető a segélyhívó- és a hívástörlés nyomógombok. Mobiltelefonnál a mobil saját töltőjét használjuk tápegységként, a hívómű és az RF-vevő tápfeszültség-ellátásához pedig egy kereskedelmi forgalomban kapható 230 V/12 V/200 mA terhelhetőségű adapter használható.

A segélyhívó kapcsolási rajza a 2. ábrán látható. A segélyhívó hívómű része már a korábbi cikkemből ismert. A segélyhívás a hívóműre a K2 nyomógombról vagy az RF-vevőről érkezik. A PIC RA5-ös bemenete alacsony szinttel érzékeli a segélyhívást. Az RA3-as bemenet pedig a hí-

1. ábra